

[Forsvarsministeren]

et anliggende for de politiske partier, som står bag den nuværende forsvarsordning.

Arbejdsgruppens redegørelse er af Forsvarsministeriet her kort før jul sendt til udtalelse ved amtsrådene i Jylland og på Fyn, idet vi har udbedt os amtsrådenes eventuelle bemærkninger senest den 1. marts 1987. Det er sket bl.a. for at tilgodese hensynet til de berørte områder og også deres mulighed for indsigt og for at kunne afgive kommentarer.

Garnisoneringsændringer er i sagens natur altid vanskelige at gennemføre, for ud over de rent militære og driftsøkonomiske hensyn, som jeg som minister er forpligtet til at søge tilgodeset, spiller en lang række andre hensyn af både landspolitisk og ikke mindst lokalpolitisk art naturligvis ind.

Det kan ikke undgås, at det gør ondt nogle steder. Det er derfor heller ikke overraskende, at Forsvarsministeriet allerede på nuværende tidspunkt har fået en lang række henvendelser både fra offentlige myndigheder, amter, kommuner og borgmestre og fra enkeltpersoner. Jeg kan også sige, at jeg aldrig har fået så mange julekort som i år.

Et enkelt amt, nemlig Sønderjyllands Amt, har fremsat en alternativ plan, der ikke overraskende bygger på, at samtlige kaserner i amtet bevares.

Alle disse henvendelser vil selvsagt blive inddraget i både mine og Forsvarsministeriets videre overvejelser og også i de politiske overvejelser. Det siger dog sig selv, at det ikke vil være praktisk muligt at tilgodese alle ønsker.

Der har også i debatten været mere besynderlige indlæg. Jeg så således et indlæg i Jydsk Tidende den 3. januar 1987, hvori SFs ordfører, fru Inger Harms, gav udtryk for, at SF vil slås for kasernerne i Sønderjylland. Jeg må sige, at i betragtning af, at det kun er mindre end en måned siden, at partiet her i folketings salen stillede et ændringsforslag til finansloven, ifølge hvilket man ønskede at fjerne hele det danske forsvarsbudget, er det ret utroligt, at partiet ved sin ordfører i Jydsk Tidende kan sige, at man vil slås for kasernerne, som man i øvrigt ikke vil bevilge nogle penge til. Jeg siger det blot, fordi jeg synes, det er udtryk for en politisk dobbeltmoral, som bør trækkes frem, ikke mindst da SF ved sine skiftende ordførere måske har været nogle af dem, der hidsigst har kritiseret

forsvaret for en utilstrækkelig ressourceanvendelse.

Afslutningsvis er der et hensyn, jeg specielt gerne vil pege på, og det er hensynet til forsvarets personel og dets pårørende, børn og familier. Der har nu i en årrække hersket usikkerhed om den fremtidige garnisonering i det jysk-fynske område, og personellet og personellets pårørende har nu krav på en afklaring. Også forsvaret og de berørte lokalsamfund har behov for at få usikkerheden fjernet og få skabt klarhed over, hvorledes den fremtidige garnisonering skal være.

Der er nu med arbejdsgruppens redegørelse tilvejebragt et godt og sobert grundlag for videre politiske beslutninger om den fremtidige garnisonering i det jysk-fynske område, og det er mit håb, at der efter den 1. marts i år, når amtsrådenes bemærkninger foreligger, vil kunne træffes beslutning om den fremtidige garnisonering i det jysk-fynske område, så hærens personel kan få det planlægningsgrundlag, som man har efterlyst i en årrække.

Forhandling

Dohrmann (FP):

Jeg havde håbet, at når ministeren havde afgivet sin redegørelse, kunne jeg stå op og sige ministeren tak, men jeg føler aldeles ikke, at der er noget som helst at sige ministeren tak for. Tværtimod.

Ministerens indlæg her for et øjeblik siden var jo én lang forsvarstale – selv om den ganske vist på visse punkter var pakket godt ind – for den redegørelse, der er afgivet. O.k., det synes jeg er klar tale, men så synes jeg også, ministeren burde være gået så vidt, at han ikke igen ligesom havde forsøgt at lægge et slør over, hvad hans holdning egentlig er.

Ministeren siger: jamen den politiske afklaring har ikke fundet sted endnu. Nej, det er rigtigt, og det kan man jo dække sig ind under, formentlig helt frem til næste folketingsvalg er overstået. Det er jo det, der er hensigten, det ved vi udmærket godt. Ministeren støtter fuldt ud de tanker, der ligger i redegørelsen, men af politiske hensyn, vælgermæssige hensyn, tør man ikke stå åbent frem og sige, at det og det agter man.

Så har man gjort det, at man har givet de lokale sydjyske folketingsmedlemmer dispen-